

saa meget mere Anledning til at optage den Tanke, som Vestkysthavne-Kommissionen i sin Betænkning udførlig har drøftet, om der ved Anlæg af Moler paa passende Steder kan skaffes en væsentlig Forbedring af Betingelserne for Kystfiskeriets Trivsel, særlig for aabne Baades Landing paa Kysten.

Ved en Undersøgelse af, hvorvidt saadanne Moler bør bygges som *Dækmoler*, d. v. s. parallelt med Kysten i passende Afstand fra denne, eller som *Læmoler*, d. v. s. vinkelret paa Kysten, kommer Kommissionen til det Resultat, at den ikke kan anbefale Opførelsen af Dækmoler, idet disse af Hensyn til Revledannelsen paa den jyske Vestkyst maatte bygges i betydelig Afstand fra Land og derfor baade vilde blive meget kostbare — den gennemsnitlige Udgift ved Anlægget af en saadan Mole er anslaaet til ca. 3 Mill. Kr. — og kun vilde give ufuldstændigt Læ for de aabne Baade og mindre Fartøjer, som skulle lande paa Kysten. Hvad dernæst Læmoler angaar, ville heller ikke disse under alle Forhold yde Betyggelse for Landing paa den aabne Kyst. Men at de, naar Vinden ikke just falder omtrent i Molens Retning, ville kunne yde en ikke ringe Beskyttelse, maa efter Kommissionens Mening anses for godtgjort ved de Erfaringer, der foreligger, dels fra Hirtshals, hvor den allerede tilstedeværende Anlægsmole har ydet Fiskerne god Hjælp ved Landing, dels fra de Steder, hvor der udgaar Stenrev fra Kysten, saaledes som ved Vorupør og Klitmøller, idet disse Steder ere bekendte for at yde en sikrere Landing end andre Steder, hvor der intet saadant Rev findes. En mere fuldstændig Betyggelse for Landing under de forskellige Vindforhold vilde derhos kunne opnaas, naar to Moler i ikke alt for stor Afstand fra hinanden kunne lægges saaledes, at de vise i en noget forskellig Retning, idet de da paa en heldig Maade ville supplere hinanden.

Den Nytte, der ved Anlæg af Læmoler vil kunne opnaas for Kystfiskeriets Udvikling, kan navnlig antages at ville vise sig ved en Forøgelse af Fiskedagenes Antal, idet Fiskerne, naar de kunne gøre Regning paa Læ under Landingen, ville kunne holde sig længere Tid til Søs og ikke ville behøve at afbryde Fiskeriet straks, naar Vejret forandrer sig, for at haste i Land, maaske uden at bjærge deres Redskaber. Dog bliver her den større Sikkerhed for Liv og Ejendom, Formindsnelsen af Tab og Ulykker, at tage i Betragtning, ikke mindre end Udsigten til en mulig direkte Forøgelse af Udbyttet. Under Hensyn til,

at Kystfiskeriet beskæftiger den langt overvejende Del af den vestjydske Fiskerbefolkning og maa antages ogsaa i Fremtiden at ville udgøre en meget væsentlig Del af Vestkystfiskeriet, har derfor Kommissionen tilraadet, at Staten til Fremme af Fiskeriet og til Sikkerhed for Fiskerne lader foretage visse Anlæg af Læmoler.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, paa hvilke Steder af Vestkysten det kan anbefales at bygge saadanne Moler, udtaler Kommissionen, at der, efter at Molen ved Hirtshals er bleven forlænget og ført ud til 18 Fods Vanddybde, er mindre Anledning til at bygge flere Moler paa Strækningen fra Højen (Skagen) til Lild (Sandnæshage), idet der paa den Del af denne Kyststrækning, der ikke kan drage Nytte af Hirtshalsmolen, kun bor meget faa Fiskere. — Paa Strækningen fra Hansted til Agger er der derimod efter Kommissionens Mening særlig Anledning til at foretage Anlæg af Læmoler, ikke alene fordi et forholdsvist betydeligt Antal driftige og dygtige Fiskere bor paa denne Kyst, men ogsaa fordi Ulykkernes Antal her er stort, og Kystforholdene desuden paa flere Steder frembyde gode Betingelser for Anlæg af Moler til en overkommelig Bekostning og paa en saadan Maade, at de kunne blive nyttige under de fleste Vejrforhold. Kommissionen udtaler i saa Henseende, at hvis man anlagde en Læmole ved Hanstholm og en anden ved Klitmøller eller Vorupør, vilde man kunne gøre Regning paa, at Fiskerne paa den heromhandlede Strækning under alle Forhold vilde kunne finde Dækning under Landing, idet en Læmole ved Klitmøller eller Vorupør kunde lægges henholdsvis i Retningen NNV og NV t N, medens den ved Hanstholm kunde lægges i nordlig Retning, saa at de to Moler vilde støtte hinanden. Kommissionen har imidlertid anset det for rettest foreløbig at blive staaende ved Anlægget af en enkelt Læmole, som den da har foreslaet lagt ved Klitmøller, dels fordi Betingelserne for et Moleanlæg paa dette Sted i teknisk Henseende ere gunstigere end ved Vorupør, dels fordi Molen ved Klitmøller faar en nordligere Retning, og det, naar der kun anlægges en enkelt Mole, er af Betydning, at den faar en saa nordlig Retning som muligt. Kommissionen anser det dog for sandsynligt, at man senere, naar der er indvundet fornøden Erfaring med Hensyn til Benyttelsen, vil finde Anledning til at skride til Anlæg af endnu en Mole ved Hanstholm. — Hvad endelig Kyststrækningen fra Harboøre til Blaavand angaar,